

دفتر مقام معظم رهبری

ชีวประวัติ - 6 /Feb/ 2010

ชีวประวัติ

อัตชีวประวัติท่านอิมาม ซัยยิดอาลี คาเมเนอี

ท่านอาตุลลอฮ์ ซัยยิดอาลี คาเมเนอี ถือกำเนิดเมื่อปี ฮ.ศ.ที่ 1358 หรือ ปี ค. ศ 1939 ในครอบครัวของนักการศาสนา ณ เมืองม็ชฮัด ซึ่งเป็นเมืองเอกของแคว้นคูโรซานตั้งอยู่ทางตอนเหนือของอิหร่าน ท่านเป็นบุตรคนที่สอง ของท่านสุญูอะตุลอิสลาม วัลมุสลิมีน ซัยยิดญะวาด ฮุซัยนี คาเมเนอี

ซึ่งเป็นนักปราชญ์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านนิติศาสตร์อิสลามระดับแนวหน้าท่านหนึ่งของเมืองม็ชฮัดในขณะนั้น และเป็นผู้หนึ่งที่มีวิถีชีวิตเรียบง่ายตามแบบฉบับของนักการศาสนาที่ดี ด้วยเหตุนี้ทำให้ครอบครัวของท่านได้ซึมซับวิถีชีวิตที่เคร่งขรึมและมสละอย่างแท้จริงไปโดยปริยายและยึดถือเป็นแบบฉบับในการดำเนินชีวิตตลอดมา.

ท่านอิมามอาลี คาเมเนอี ได้เล่าไว้ในชีวประวัติช่วงแรกของท่านเกี่ยวกับสถานะสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวท่านว่า “บิดาของข้าพเจ้าเป็นนักการศาสนาที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่ง เป็นผู้ที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์อย่างสูง และดำรงชีวิตด้วยความความมสละเป็นอย่างมาก เรา ผ่านพ้นชีวิตมาด้วยความยากลำบาก ซึ่งข้าพเจ้าจำได้ว่า มีอยู่คืนหนึ่ง ภายในบ้านเราไม่มีอาหารค่าจะรับประทาน!

ทำให้มารดาของข้าพเจ้าต้องทนและอดกลั้นกับความยากลำบากในการเตรียมอาหารค่ำในคืนนั้น และในคืนนั้น เราได้รับประทานอาหารค่ำแค่เพียงขนมปังแห้งกับลูกเกดเท่านั้น”

ท่านผู้นำ ได้กล่าวถึงบ้านที่ครอบครัวของท่านได้พักอาศัยในวัยเยาว์ไว้ว่า”ข้าพเจ้าถือกำเนิดมาในบ้านหลังนี้ และในวัย สี่ห้าขวบก็ได้เติบโตอาศัยในบ้านหลังนี้ ซึ่งเป็นบ้านที่มีขนาด 60-70 ตารางเมตร ตั้งอยู่ในเขตหมู่บ้านคนยากจนแห่งเมืองม็ชฮัด ซึ่งเป็นบ้านที่มีเพียงห้องเดียว กับห้องใต้ดินที่มืดมิดและอึดอัดอีกหนึ่งห้อง! และเมื่อใดที่มีแขกของบิดามาเยี่ยมเยียน พวกเราจะต้องหลบไปอยู่ในห้องใต้ดินเป็นประจำจนกว่าแขกจะกลับไป ต่อมาได้มีผู้มกุศลจิตมอบที่ดินแปลงหนึ่งให้ ซึ่งเป็นที่ดินที่ติดกับบ้านที่เราอาศัยอยู่ บิดาของข้าพเจ้าจึงได้ขยายบ้านเพิ่มขึ้นอีกสามห้อง.

ท่านผู้นำเติบโตมาจากครอบครัวยากจน แต่เป็นครอบครัวที่มีความยำเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้า

เป็นครอบครัวนักการศาสนาที่มีความมสละและบริสุทธิ์อย่างแท้จริง

จากการที่ท่านถูกอบบรมเลี้ยงดูโดยครอบครัวลักษณะเช่นนี้อันเป็นเสมือนเบ้าหลอมชั้นดีภายใต้ร่มกอดของจิตวิญญาณแห่งอิสลาม ดังนั้นเมื่อท่านมีอายุได้ สี่ ขวบ ท่านถูกส่งไปเรียนรู้วิชาศาสนาและอัล-กุรอาน พร้อมกับ ซัยยิด มุฮัมมัด ฟิซายคนโต จากนั้นทั้งสองได้เข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาที่โรงเรียน ดารุล ตะออลิมิยานะตี ซึ่งเป็นโรงเรียนศาสนาที่เพิ่งเปิดใหม่ จนสำเร็จการศึกษาระดับประถมจากโรงเรียนดังกล่าว.

ศึกษาต่อในสถาบันศาสนา

หลังจากที่ท่านได้เล่าเรียน หนังสือ ญามีอูล มุก็อดดิมัต และหลักไวยากรณ์ภาษาอาหรับภาคพื้นฐานสำเร็จ

ท่านก็ได้เข้าสู่สถาบันศึกษาศาสนา

โดยมีบิดาของท่านและอาจารย์ท่านอื่นๆเป็นครูสอนในด้านวิชาขั้นพื้นฐานต่างๆในสถาบันศาสนาแห่งนั้น.

ท่านผู้นำได้กล่าวถึงแรงบันดาลใจในการเลือกเข้าเรียนด้านศาสนาว่า

“บิดาคือกำลังใจและแรงบันดาลใจหลักที่ทำให้ข้าพเจ้าเลือกเดินในหนทางแห่งความจำเริญและมุ่งสู่เส้นทางของนักการศาสนา ผวนวกกับมารดาที่ยังให้การสนับสนุนส่งเสริมเห็นชอบอีกด้วย.

ในสถาบันศาสนาท่านได้ศึกษาเล่าเรียนตำราหลักไวยากรณ์ เช่น ญามีอะตุลมุ๊ก็อดดิมัต ซะยูดียฺ, และมุฆนียฺ

กับบรรดาอาจารย์ของโรงเรียน “สุลัยมาน คาน” และโรงเรียน “นะวาบ” โดยมี บิดาของท่านเป็นดูแล

และในช่วงเวลานั้นท่านก็ได้เรียนจบตำราวิชา มะอาลิม.

ต่อมามีท่านได้เรียนตำรา ซะรอญีอู อุลอิสลามและ ชัรฮุล ลุมมะห์ ส่วนหนึ่งกับบิดาของท่าน ส่วนที่เหลือท่านได้ศึกษาต่อกับท่านมีรซา

มุฏร์ริส ยัซดียฺ ส่วนตำรา ราชาอิล ซึ่งเป็นตำราด้านอูศูล(วิชาที่เป็นมูลฐาน เป็นส่วนสำคัญต่อการตีความหะดีษ

นิติศาสตร์และอธิบายแนวความคิดต่างๆ) และมะกาฮิบ (ตำราด้านกฎหมายอิสลาม)อีกเล่มหนึ่ง ท่านยังได้ศึกษากับ ฮัจญี เซคฮาซิม

กัซวีนิ อีกด้วย ท่านผู้นำสำเร็จการศึกษาในระดับต้นและระดับกลางภายในระยะเวลาเพียง 5 ปี กับ 6 เดือนเท่านั้น ซึ่งถือว่าเป็นความ

สามารถพิเศษของท่านที่สามารถใช้เวลาเพียงสั้นๆจบหลักสูตรขั้นพื้นฐานต่างๆเหล่านี้อย่างรวดเร็ว,ส่วนตำราด้านปรัชญา ตรรกศาสตร์

และมันศุมะห์ ซับฮอวารีย์ นั้น เบื้องต้นท่านได้ศึกษากับท่าน มีรฮูม อยาตุลลอฮ์ มีรซา ญาวาด เตหะรานี

และหลังจากนั้นท่านได้ศึกษาต่อกับ เซค ริฎอ เอยซียฺ.

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

ศึกษาต่อ ณ. สถาบันการศึกษาศาสนาเมืองนญัฟ

เมื่ออายุ 18 ปี ท่าน ผู้นำได้เริ่มศึกษาวิชาอุศูล และนิติศาสตร์อิสลามระดับสูง (ดาร์ ซูล คอริจ) กับท่าน อยาตุลลอฮ์ อัลอุซมา มีลानी—
และในปี ฮ.ศ. 1381 (1336 ปีอิหร่าน)

ท่านได้เดินทางไปศึกษาต่อยังเมืองนญัฟอิรอฟและในช่วงเวลาอันสั้นนั้นท่านมีโอกาสได้ศึกษากับ ท่านอยาตุลลอฮ์ซัยยิด มุหซิน
ชะกีม, อยาตุลลอฮ์ มะห์มูด ซาฮ์รุดดีน , มिरزا บาگیر ชันญอนีย์, ซัยยิด ยะห์ยา ยัซดีน ,และมिरزا สะซัน บัญญาวารดีน
ซึ่งท่านศึกษาได้ไม่นาน บิดาของท่านได้เรียกตัวกลับประเทศ.

เมื่อท่านเดินทางกลับมายังอิหร่านในระหว่างปี 1337-1343 (ปีอิหร่าน) ท่านได้ศึกษาต่อในวิชาอุศูล ฟิกห์ และปรัชญา
ในสถาบันศาสนาเมืองกุมกับท่านอยาตุลลอฮ์ บุรฎิรดี และท่านอยาตุลลอฮ์ มุรตะฎอ ฮาอิรี ญัซดีน อิมาม โคมัยนี และอัลลามะห์
ฎอบาฎอบาอีย์ ในปี 1343 (ปีอิหร่าน)ท่านได้ทราบข่าวว่า บิดาของท่านตามอดข้างหนึ่ง

ซึ่งข่าวร้ายนี้สร้างความระทมทุกข์แก่ท่านเป็นอย่างมาก

ท่านจึงเกิดความรู้สึกสับสนและลังเลใจว่าท่านจะศึกษาต่อที่เมืองกุมต่อไปหรือจะกลับไปเมืองมัชฮัดเพื่อปรนนิบัติบิดา,

ด้วยความตะกุกตะกักต่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริง ในที่สุดท่านได้ก็พบคำตอบสุดท้าย

คือการเลือกที่จะเดินทางกลับยังมัชฮัดเพื่อคอยปรนนิบัติบิดา ในเรื่องนี้ท่านผู้นำได้กล่าวว่า “หลังจากที่ข้าพเจ้ากลับมาเมืองมัชฮัด
พระผู้อภิบาลได้ทรงมอบความจำเริญหลายสิ่งหลายอย่างให้กับข้าพเจ้า

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องเลือกปฏิบัติตามภาระหน้าที่ที่มี ซึ่งหากว่าข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในชีวิต

ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นว่าเป็นเพราะการทำความดีและการปรนนิบัติที่ดีต่อบิดาและมารดาของข้าพเจ้า”

การตัดสินใจของท่านผู้นำในครั้งนั้นถือว่าการเลือกทางที่ถูกต้อง

ในขณะที่บรรดาคุณาจารย์และเพื่อนๆของท่านล้วนแต่รู้สึกเสียดายที่ท่านต้องออกจากสถาบันศาสนาเมืองกุม

เพราะทุกคนคิดว่าหากท่านเลือกที่จะศึกษาที่เมืองกุมต่อ ท่านจะมีอนาคตอันสดใสสามารถก้าวไปเป็นใหญ่มีชื่อเสียง

มีตำแหน่งใหญ่โตได้ไม่ยากในอนาคต แต่ทว่าอนาคตต่อมาเป็นบทพิสูจน์ให้เห็นว่า

การเลือกทางเดินของท่านนั้นเป็นการเลือกที่ถูกต้อง

เพราะมันเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้ทรงลิขิตชะตาชีวิตของท่านให้มีฐานะภาพที่ดีกว่าที่บรรดาคนเหล่านั้นคาดคิดเอาไว้

เป็นเพราะว่า ในช่วงเวลานั้นท่านผู้นำมีอายุเพียง25ปี เป็นช่วงวัยรุ่นที่มีพลังกำลังแข็งแรงทั้งทางด้านสมองและร่างกาย

แต่ท่านกล้าที่จะเลือกเดินทางออกจากสถาบันการศึกษาศาสนาเพื่อกลับไปปรนนิบัติต่อบิดาและมารดา

โดยเพียงมุ่งแสวงหาความใกล้ชิดยังพระองค์เท่านั้น และไม่มีใครคาดคิดเลยว่า 25 ปี ต่อมา

ท่านได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำสูงสุดของมวลมุสลิม???

สมัยที่ท่านอยู่เมืองมัชฮัด ท่านก็ยังคงศึกษาวิชาการศาสนามีเคยหยุดหย่อน นอกจากเป็นวันหยุดเท่านั้น

แต่ในด้านการเคลื่อนไหวท่านก็ยังได้ทำการต่อสู้ในรูปแบบต่างๆไม่เคยหยุด

ท่านผู้นำได้เริ่มกลับมาศึกษาต่อในสาขาวิชาอุศูล และฟิกห์ อย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง ณ. เมืองมัชฮัด ในปี 1347

(ปีอิหร่าน)ท่านได้ศึกษากับ อยาตุลลอฮ์ มีลानी ก่อนหน้านั้น ในปี 1343 ในสมัยที่ท่านอยู่ในเมืองมัชฮัด

ขณะที่กำลังศึกษาและปรนนิบัติดูแลบิดาและมารดาอยู่นั้น ท่านยังเป็นอาจารย์สอนวิชา ฟิกห์ อุศูล และมาอาหรับอิสลาม

ให้กับนักเรียนศาสนาและนักศึกษาระดับปริญญาชนอีกด้วย.

การต่อสู้ทางการเมือง

ตามคำกล่าวของท่านผู้นำสูงสุด ว่า ถึงแม้ว่าท่านจะเป็นสานุศิษย์ทางอุดมการณ์ของท่านอิมามโคมัยนี(รฎ)ทั้งในด้าน วิชาการฟิกห์
อุศูล การเมือง และการปฏิวัติ แต่บุคคลที่จุดประกายให้ท่านเข้าสู่เส้นทางทางการเมือง การต่อสู้การปฏิวัติและต่อต้านศัตรู ฎอฆูต คือ

ชะฮีด มุจตะบา นัฟวาบ สอฟาเวีย , เพราะครั้งที่ ชะฮีด มุจตะบา นัฟวาบ สอฟาเวีย พร้อมกับบรรดานักต่อสู้อิสลามได้เข้ามาปราศรัย

ณโรงเรียน สุลัยมาน คาน เมื่อปี 1331 ในประเด็นหัวข้อ การฟื้นฟูอิสลาม การปกครองแบบอิสลาม

และแผนการณ์และกลลวงของซาห์และอังกฤษที่มีต่อประชาชาติอิหร่าน

ซึ่งท่านผู้นำได้กล่าวในเรื่องนี้ว่า ในเวลานั้น ผู้ที่จุดประกายและแรงจูงใจในการเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองคือ ท่าน นัฟวาบ

และไม่มีสิ่งที่สงสัยแต่อย่างใดว่า ท่านคือ ผู้จุดประกายไฟแห่งการปฏิวัติในตัวของท่าน

เข้าร่วมขบวนการปฏิวัติของท่านอิมามโคมัยนี(รฎ)

ในปี 1341 ท่านอิมามคามเนอี ได้พำนักอยู่ ที่เมืองกุม และได้เริ่มเคลื่อนไหวขบวนการ การปฏิวัติและการประท้วงซาห์ปาเลอี

ตามคำชี้แนะของท่านอิมามโคมัยนี(รฎ) ตลอดช่วงเวลา15 ปีแห่งการต่อสู้

ท่านมีเคยมีความหวาดกลัวและเกรงกลัวภัยคุกคามแต่อย่างใด ไม่ว่าจะถูกเนรเทศจะถูกจองจำ และถูกทารุณกรรมต่างๆ ก็ตาม

ในปี 1383 (ฮิจเราะฮ์) ท่านได้รับ ภารกิจจากท่านอิมามโคมัยนี(รฎ) ให้นำสาสน์ไปมอบยังอยาตุลลอฮ์ มีลानी

และอุลาม่าในเมืองโคราซอน เรื่องนโยบายในการเผยแพร่และหัวข้อการบรรยายในช่วงเดือนมุฮัรรอหม

เพื่อเปิดโปงแผนการร้ายต่างๆของซาห์กับอเมริกา และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอิหร่านและเมืองกุม, ซึ่งท่านก็ได้รับหน้าที่ในการกิจครั้งนี้

อีกทั้งตัวของท่านยังได้เดินทางไปยังเมือง บิรญันเพื่อประกาศศาสนของท่านอิมามโคมัยนี(รฎ) จากการปฏิบัติภารกิจครั้งนี้ ทำให้ท่านต้องถูกจับกุมตัวในวันที่ 9 เดือน มุฮัรรัม และถูกขังเป็นเวลาหนึ่งคืน และได้รับการปล่อยตัวในวันรุ่งขึ้นวัน แต่มีเงื่อนไขว่า ท่านจะต้องไม่ขึ้นบนมินบร็อกต่อไปและต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของทางการ, แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์นองเลือดครั้งใหญ่ ในวันที่ 15 โครดอด 1342 ท่านก็ถูกโยกย้ายไปฝากขังตัวที่เมืองมัชฮัดให้กับหน่วยงานตำรวจซาวัก โดยที่ท่านอยู่ในคุกเป็นเวลาสิบวัน ซึ่งถูกทรมานในรูปแบบต่างๆในสภาพที่เลวร้ายอย่างยิ่ง.

การจับกุมตัวครั้งที่สอง

ในเดือนบะห์มัน ปี 1342 (เดือนรอมฎอน ปี 1383) ท่านได้เดินทางไปยังเมืองคิรมาน พร้อมกับมิตรสหายร่วมอุดมการณ์ ตามแผนกำหนดการที่วางไว้, ช่วงระยะเวลาสองสามวัน ที่อยู่ในเมืองคิรมาน ท่านก็ได้กล่าวปราศรัยบนมินบร็อกได้พบปะกับอุลามาอูและนักการศึกษา หลังจากนั้นก็ได้เดินทางมุ่งสู่เมือง ซาฮิดาน ซึ่งในเมืองดังกล่าว ท่านก็ได้มีการกล่าวปราศรัยเปิดโปงความชั่วช้าของซาห์อย่างดุเดือด โดยเฉพาะในวันที่หก ของเดือนบะห์มัน ซึ่งเป็นวันครบรอบการเลือกตั้งและการทุจริตของซาห์

ในวันที่สิบห้าเดือนรอมฎอน ซึ่งตรงกับวันวิลาตัตของท่านอิมามสะฮัน(อ) ท่านได้แสดงถึงจุดสูงสุดแห่งความกล้าหาญและความเข้มแข็งในการปฏิวัติ โดยมีการเปิดโปงความชั่วช้าของนโยบายแห่งมาร อเมริกาและซาห์ปาเลวีให้เป็นที่ทราบกันทั่วหน้า ซึ่งในเหตุการณ์นี้เองทำให้ตำรวจซาวัก ได้เข้าไปจับกุมตัวท่านอีกครั้ง แล้วได้นำตัวท่านมายังกรุงเตหะรานด้วยเฮลิคอปเตอร์ แล้วถูกนำไปฝากขังในห้องขังพิเศษ กาสัล กัลละห์ เป็นเวลาสองเดือน โดยท่านต้องทนรับการทรมานในรูปแบบต่างๆจากหน้ามือของกลุ่มซาวัก.

การจับกุมตัวครั้งที่สามและครั้งที่สี่

หลังจากได้รับการปล่อยตัว ท่านได้เปิดสอนวิชาการตีฟชีร์ ฮะดีษ และความคิดอุดมการณ์อิสลามในเมืองมัชฮัดและกรุงเตหะราน ซึ่งได้รับการตอบรับอย่างดียิ่งจากเยาวชนนักปฏิวัติ ด้วยเหตุนี้เองทำให้หน่วยงานตำรวจซาวักไม่พอใจ และมีความโกรธแค้นท่านเป็นอย่างมาก และมีการติดตามและคุกคามท่านอย่างไม่ให้คลายสายตา ด้วยเหตุนี้ในปี1345 ท่านจำต้องหลบซ่อนตัวอยู่ช่วงระยะหนึ่งในกรุงเตหะราน แต่หนึ่งปีให้หลัง ท่านก็ถูกจับและถูกจับกุมตัวอีกครั้ง ในปี 1346 ในปี 1349 ท่านถูกจับกุมตัวอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากตำรวจซาวักไม่พอใจที่ท่านยังคงเดินหน้าเคลื่อนไหวกิจกรรมทางวิชาการด้วยการชี้แนะวิสัยทัศน์ของผู้ฟื้นฟูอิสลามอย่างแท้จริง.

การจับกุมตัวครั้งที่ห้า

ท่านอิมาม คาเมเนอี ได้กล่าวถึงกรณีที่ท่านถูกจับกุมตัวครั้งที่ห้า โดยตำรวจซาวัก ว่า นับจากปี 1348 ซาห์ มีความรู้สึกวุ่นวายในอิหร่านเริ่มมีการเคลื่อนไหวด้วยการจับอาวุธ ซึ่งจากการปฏิบัติภารกิจที่รุนแรงขึ้นของรัฐบาลซาห์ในยุคสมัยนั้น และที่มีต่อตัวซาห์เจ้า โดยที่มีพยานแวดล้อมบ่งชี้ให้เข้าใจว่า เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวเช่นนี้มันเป็นไปได้ที่จะไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับตัวซาห์เจ้า ในปี 1350 ซาห์เจ้าถูกจับกุมตัวเป็นครั้งที่ห้า ซึ่งจากการทารุณกรรมและการเลือกปฏิบัติของตำรวจซาวักในครั้งนั้น ทำให้เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ทางตำรวจลับของซาห์ มีความหวาดวิตกกังวลเป็นอย่างมาก กรณีที่กลุ่มติดอาวุธได้เข้าร่วมสมทบกับขบวนการความคิดอิสลาม, โดยที่ไม่คาดคิดมาก่อน และไม่อาจยอมรับได้ว่า การเคลื่อนไหวจัดตั้งแนวร่วมทางความคิดและการตีกลับของซาห์เจ้า ในเมืองมัชฮัด และกรุงเตหะราน นั้น มันไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับกลุ่มขบวนการอื่นๆและมีผู้อยู่เบื้องหลัง.และหลังจากที่ได้อิสรภาพก็เริ่มสอนวิชาการด้านอิสลาม ตีฟชีร์ และความคิดเชิงอุดมการณ์แห่งอิสลามอย่างลับๆ...

การจับกุมตัวครั้งที่หก

ระหว่างปี 1350-1353 ท่านอิมามคาเมเนอี ได้ทำการสอนวิชาตีฟชีร์ และความคิดเชิงอุดมการณ์อิสลาม ในมัสยิด “การอมัต” “อิมามฮูเซ็น” และมัสยิด “มिरซา ญะฮ์ฟัร” เมืองมัชฮัด ซึ่งได้รับการตอบรับจากเยาวชน ปัญญาชน นักการศึกษาและนักปฏิวัติจำนวนหลายพันคน เข้าร่วมบทเรียนของท่าน และพวกเขามีความเชื่อว่า สามสถานที่ดังกล่าวคือศูนย์กลางในการเรียนรู้และทำความเข้าใจกับอุดมการณ์ของอิสลามอันแท้จริง, บทเรียนนะห์ญูล บาลาฆะฮ์ ก็ไม่น้อยหน้าไปกว่าบทเรียนอื่นๆซึ่งมีผู้เข้าร่วมรับฟังมากเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ได้สร้างความตื่นตัวให้กับเยาวชนได้ไม่น้อย นอกจากนี้มีการแจกเอกสารประกอบการเรียน ชื่อว่า “เศษเสี้ยวหนึ่งจากบทเรียนแห่งนะห์ญูล บาลาฆะฮ์” ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว บรรดาเยาวชนนักปฏิวัติได้เรียนรู้และซึมซับบทเรียนและประสบการณ์การต่อสู้จากตัวของท่าน . ท่านผู้นำได้เดินทางในการตีกลับและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและอุดมการณ์ที่แท้จริงของอิสลามไปทั่วทุกภูมิภาคของอิหร่าน

ไม่ว่าจะใกล้หรือไกลก็ตาม ท่านจะเดินดั้นไปทุกหนทุกแห่ง เพื่อปูทางและเตรียมความพร้อมในการปฏิวัติอิสลามครั้งยิ่งใหญ่ที่จะตามมา, และด้วยการเคลื่อนไหวลักษณะเช่นนี้ของท่าน ทำให้ในปี 1353 เดือน เติร์ ตาร์วาก(ชวัก)ได้บุกโจมตีบ้านพักของท่านอย่างอุกอาจและไร้ความปราณี โดยได้เข้าไปจับกุมตัวท่าน พร้อมทั้งยังให้มีการจับกุมตัวครั้งอื่นๆอีก ซึ่งการจับกุมตัวครั้งนี้ (ครั้งที่หก) ถือว่าเป็นการถูกจับกุมตัวครั้งที่เลวร้ายที่สุดของท่าน เพราะตลอดระยะเวลาที่ท่านถูกจองจำในเรือนจำนั้นท่านต้องพบกับการถูกทารุณกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่ไม่อาจอธิบายให้เห็นถึงสภาพความโหดร้ายต่างๆได้ เพียงแค่สามารถกล่าวได้ว่า “จะมีเพียงแค่บุคคลที่เห็นเหตุการณ์เท่านั้น ที่สามารถสัมผัสความรู้สึกแห่งความเจ็บปวดทุกข์ทรมานครั้งนั้นได้” หลังจากท่านได้รับการปล่อยตัวออกมา ท่านได้เดินทางกลับมายังเมืองมัชฮัด และยังคงดำเนินการเคลื่อนไหวต่อไปเหมือนเดิมโดยไม่สะทกสะท้านใดๆ เพียงแต่ไม่ได้มีการจัดสอนตามห้องเรียนเท่านั้น เพราะสภาพการณ์และโอกาสไม่เอื้ออำนวยให้กับท่านเหมือนที่เคยมีมาก่อน.

ช่วงถูกเนรเทศ

ในปลายปี 1356 รัฐบาลซาห์ ปาลเลวี ได้มีการจับกุมตัวท่านและได้เนรเทศท่านไปยังเมือง อิหร่านชาห์ เป็นเวลาสามปี ในกลางปี1357ตามปฏิทินอิหร่าน กอปรกับกระแสแห่งการปฏิวัติและการลุกขึ้นต่อสู้อย่างกว้างขวางของประชาชาติอิหร่าน ทำให้ทางการต้องปล่อยตัวท่านจากสถานที่ดังกล่าว ท่านก็เดินทางกลับยังเมืองมัชฮัดอีกครั้ง และกลายเป็นบุคคลที่ยืนอยู่ในระดับชั้นแนวหน้าและเป็นแกนนำคนสำคัญในการประกาศการต่อสู้ของพี่น้องประชาชนที่มีต่อซาห์ หลังจากสิบห้าปีของช่วงเวลาแห่งการต่อสู้และการยั้งยืนในแนวทางของพระองค์ การยั้งยืนแบกรับความทุกข์ทรมานและความข่มขืนต่างๆนาๆ ในที่สุดผลผลิตแห่งความสำเร็จอันสวยงามสดงดงามในการต่อสู้ยั้งยืน ก็บรรลุชัยชนะ คือการปฏิวัติอิสลามแห่งอิหร่านประสบกับความสำเร็จและสามารถโค่นล้มรัฐบาลของจอมเผด็จการซาห์ ปาห์เลวี ฎอสูตแห่งยุคสมัยได้อย่างราบคาบ และสามารถสถาปนารัฐอิสลามแห่งอิหร่านขึ้นบนแผ่นดินนั้นได้อย่างสมเกียรติและภาคภูมิใจ.

ช่วงแรกที่ได้รับชัยชนะ

ในช่วงแรกของการปฏิวัติอิสลามจะได้รับชัยชนะ และในขณะที่ท่านอิมามโคมัยนี(รฎ) ยังไม่ได้กลับมาจากกรุงปารีส ท่านก็ได้ประกาศจัดตั้งสภาชุรอการปฏิวัติอิสลามขึ้นมา(สมาชิกสภาการปฏิวัติ) โดยมีสมาชิกผู้ซึ่งเป็นนักต่อสู้ที่ร่วมอุดมการณ์กันมา อาทิ ชะฮีด มุญ์ฮ็อ ฮารีย, ชะฮีด เบเฮชตีย, ฮาซิมีย รัฟซันญานีย และ อีกหลายๆท่าน และด้วยคำสั่งของท่านอิมามโคมัยนี(รฎ) ท่านชัยยิดอาลี คาเมเนี ก็เข้ามาเป็นสมาชิกในสภาชุรอการปฏิวัติดังกล่าว ซึ่งสาส์นในการประกาศแต่งตั้งดังกล่าวนี้ ท่าน ชะฮีด มุญ์ฮ็อ ฮารีย เป็นคนอ่าน และเมื่อท่าน อิมามคาเมเนอี ได้รับสาส์นดังกล่าวของท่านอิมามโคมัยนี(รฎ)แล้ว ท่านก็ได้เดินทางเข้าสู่กรุงเตหะราน

หลังจากชัยชนะ

หลังจากการปฏิวัติอิสลามประสบความสำเร็จ ท่านอิมาม คาเมเนอี ก็ได้เดินทางไปปฏิบัติภารกิจอย่างสุดความสามารถเพื่อไปบรรลุเป้าหมายอันแท้จริงของการปฏิวัติอิสลาม ซึ่งในเวลานั้น ในยุคสมัยนั้น จะหา ผู้ใดมาเปรียบเทียบกับท่านไม่ได้เลย เพราะท่านเป็นบุคคลที่สำคัญและมีบทบาทอย่างสูงยิ่งในยุคสมัยนั้น และท่านได้รับมอบหมายหน้าที่สำคัญๆหลายอย่างด้วยกันอาทิเช่น เป็นสมาชิกผู้ก่อตั้งพรรคสาธารณรัฐอิสลามในอิหร่าน และเป็นเลขาธิการพรรค เป็นสมาชิกวิสามัญสภาปฏิวัติ เป็น ตัวแทนของท่านอิมามโคมัยนี(รฎ)ในสภาปฏิวัติในกระทรวงกลาโหม เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม เป็นอิมามน่านมาฆวันศุกรในกรุงเตหะราน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเตหะราน เป็นประธานาธิบดีสาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่านสองสมัยติดกัน(ประธานาธิบดีคนที่สองของรัฐบาลอิสลาม) ซึ่งในสมัยแรกท่านได้รับคะแนนเสียง มากถึง 15 ล้านเสียง ท่านเป็นประธานาธิบดีคนแรกของโลกที่กล้ากระชากหน้ากากเปิดเผยโฉมหน้าที่แท้จริงของรัฐบาลอเมริกาในการปราศรัยครั้งสำคัญที่สหประชาชาติ ณ สถานที่แห่งนั้นท่านได้กล่าวประณามการกดขี่และการกระทำที่ชั่วร้ายทั้งหลายของรัฐบาลอเมริกา ซึ่งการกระทำเยี่ยงนี้ยังไม่เคยมีใครกล้าแสดงเช่นนั้นมาก่อน และในครั้งนั้นท่านยังใช้เป็นโอกาสในการเผยแผ่คำสอนแห่งมุฮัมมัดต่างๆของอิสลาม ทั้งทางด้านปรัชญา และอุดมการณ์อิสลามที่แท้จริง และที่สำคัญคือ ท่านเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่เป็นนักการศาสนา สวมใส่ชุดของท่านศาสดา (ซล) ประกาศความยิ่งใหญ่ของอิสลามต่อประชาคมโลกทั้งหลาย

ภายหลังจากการรอสัญกรรมของท่านอิมามโคมัยนี (รฎ) ท่านอยาตุลลอฮ์ ชัยยิดอาลี คาเมเนอีได้รับการคัดเลือกจากสภาอุลามาสูงสุด(มัชลีฮฺคุบร่าฮฺ)ให้ดำรงตำแหน่งผู้นำการปฏิวัติอิสลามแห่งอิหร่านและมวลมุสลิมคนต่อไป เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ 1989 และท่านยังคงดำรงตำแหน่งอยู่จวบจนปัจจุบัน
